

PRIMJEDBE UDRUŽENJA POSLODAVCA NA NACRT ZAKONA O REPREZENTATIVNOSTI SINDIKATA I UDRUŽENJA POSLODAVACA

PRIMJEDBA NA ČLAN 6.

Član 6. stav 2. briše se.

Obrazloženje

Udruženje poslodavaca u Federaciji BiH oštro se suprotstavlja svim odredbama koje u predloženom tekstu Zakona definišu pojam reprezentativnosti po osnovu struke. Udruženje poslodavaca u FBiH se ne protivi organizovanju strukovnih sindikata, što je u skladu sa svim Konvencijama MOR-a i međunarodnim standardima. Dakle, svi radnici prema međunarodnim standardima i Ustavu FBiH imaju pravo na slobodu udruživanja, odnosno po svom slobodnom izboru organizovati sindikat, te se u njega učlaniti i to pitanje je potpuno nesporno. Međutim, smatramo da je potpuno neprihvatljivo da se zakonom definiše reprezentativnost strukovnih sindikata.

Važno je istaći činjenicu da niti jedna zemlja u EU kao i zemlje u regionu, izuzev Slovenije, u svojim zakonodavstvima ne poznaju reprezentativnost strukovnih sindikata. Kada je u pitanju Slovenija reprezentativnost strukovnih sindikata postoji samo na nivou poslodavca.

Predloženo rješenje u stavu 2. Nacrta zakona je u potpunosti neprihvatljivo i ni u kom slučaju ne možemo kod izrade Zakona imati u vidu samo jednu struku. Ukoliko ostavimo ovakvo rješenje onda se ostavlja mogućnost da u skladu sa Zakonom unutar jedne firme može biti reprezentativan sindikat inženjera, sindikat mašinaca, sindikat ekonomista, sindikat bravara i sl. Ovakvo rješenje je potpuno pogubno za poslodavce i za privredu FBiH.

Kao argument više, navodimo da je **Presudom Ustavnog suda Federacije BiH**, koja je objavljena u Službenim novinama FBiH, broj: 23/20, 03.04.2020. godine, utvrđeno da član 124. Zakona o radu, kojim se propisuje reprezentativnost sindikata za područje djelatnosti, nije neustavan. Naime, podnosilac zahtjeva naveo je da je članom 124. Zakona o radu zakonodavac onemogućio sticanje reprezentativnosti brojnim sindikatima registrovanim i organizovanim na strukovnom/profesionalnom nivou, a koji djeluju unutar područja/grane djelatnosti, što je za posljedicu imalo nelegitimno i protivustavno isključivanje ovih sindikata iz procesa kolektivnog pregovaranja i zaključivanja kolektivnih ugovora.

Međutim, Ustavni sud Federacije smatra da nema elemenata neustavnosti u osporenom članu Zakona, jer se istim i ne reguliše reprezentativnost strukovnih sindikata. Presudom je jasno i precizno utvrđeno da se pojam reprezentativnosti ne odnosi na strukovne sindikate i s tim u vezi smatramo da se ni ovim zakonom ne treba propisivati reprezentativnosti po osnovu struke.

Ovdje posebno imajući u vidu dio presude Ustavnog suda FBiH:

„Takođe treba imati u vidu i odredbu člana 138. stav (5) Zakona o radu kojom se uređuje da je u postupku pregovaranja radi zaključivanja kolektivnih ugovora, reprezentativni sindikat "dužan da saraduje sa drugim sindikatima sa manjim brojem članova, radi izražavanja interesa i zaposlenih koji su učlanjeni u taj sindikat". Imajući u vidu sve naprijed navedeno, Ustavni sud Federacije smatra da nema elemenata neustavnosti u osporenom članu Zakona, jer se istim i ne reguliše reprezentativnost strukovnih sindikata, već da su problemi nastali upravo iz pojedinačnih akata koje su donosili pojedini sudski i upravni organi pogrešno tumačeći i primjenjujući osporeni član Zakona u vezi sa reprezentativnošću strukovnih sindikata.

Iz svega iznesenog Ustavni sud Federacije zaključuje, da se cjelokupna pažljivo izložena argumentacija koju podnosilac zahtjeva koristi kako bi doveo u pitanje ustavnost osporene odredbe zapravo ne odnosi na samu tu odredbu, već na koncepciju Zakona o radu, koji u dijelu koji se odnosi na reprezentativnost sindikata ne sadrži izričite odredbe o reprezentativnosti strukovnih sindikata.“

Također, Presudom je utvrđeno da na nivou Federacije i kantona postoji više registrovanih strukovnih sindikata, kao npr. Sindikat doktora medicine i stomatologije Tuzlanskog kantona i Sindikat doktora medicine i stomatologije Kantona Sarajevo. Oni su kao strukovni sindikati potpisnici kolektivnih ugovora, što ujedno znači da je i strukovnim sindikatima omogućeno učestvovanje u kolektivnom pregovaranju. Dakle, ističemo još jedanput da se ne protivimo organizovanju strukovnih sindikata, ali bi definiranje reprezentativnosti strukovnih sindikata ovim zakonom izazvalo negativne efekte za sve socijalne partnere u FBiH.

Predloženim rješenjem se u potpunosti razbija sindikalni pokret i NE SMIJE SE DOZVOLITI da zahtjevi i pritisak jedne jedine struke koja je trenutno formirana u FBiH izazovu nesagledive negativne posljedice prema svim drugim socijalnim partnerima.

PRIMJEDBA NA ČLAN 7.

U članu 7. u naslovu riječi: „odnosno struku ili profesiju“ se brišu.

U članu 7. stav 2. se briše.

Obrazloženje

Obrazloženje kao za član 6.

PRIMJEDBA NA ČLAN 13.

Član 13. mijenja se i glasi:

Član 13.

(Kriteriji reprezentativnosti udruženja poslodavaca)

(1) Reprezentativno udruženje poslodavca za teritoriju Federacije BiH u smislu ovoga zakona, je udruženje poslodavaca koja kumulativno ispunjava sljedeće uvjete:

- a) da je najmanje 12 mjeseci prije dana podnošenja zahtjeva za utvrđivanje reprezentativnosti upisano u registar udruženja na nivou Federacije BiH;**
- b) da u njemu udruženi poslodavci zapošljavaju najmanje 20% od ukupnog broja zaposlenih u privredi na teritoriju Federacije BiH, odnosno područja kantona;**
- c) da je unutar udruženja poslodavaca organizovano najmanje pet grupacija ili udruženih udruženja koje djeluju u različitim područjima djelatnosti utvrđenim Nacionalnom klasifikacijom djelatnosti;**
- d) da ima organizacione jedinice ili udružena udruženja - kantonalne urede u najmanje tri kantona;**
- e) da raspolaže potrebnim prostorom i drugim materijalnim uvjetima za rad te da zapošljava najmanje pet radnika na osnovu ugovora o radu, sklopljenog na neodređeno vrijeme s punim radnim vremenom;**
- f) da do momenta utvrđivanja reprezentativnosti ima najmanje pet potpisanih kolektivnih Ugovora;**
- g) da se finansira od vlastitih izvora od kojih su najmanje 50% sredstava iz članarina, a ostatak iz drugih izvora.**

Ako ni jedno udruženje poslodavaca ne ispunjava uslove iz stava 1. ovog člana, reprezentativnim udruženjem se smatra udruženje čiji članovi zapošljavaju najveći broj zaposlenih u privredi na teritoriji Federacije, odnosno područja kantona.

Obrazloženje

Konvencije MOR-a niti direktive EU ne poznaju jedinstveni kriteriji za utvrđivanje reprezentativnosti socijalnih partnera, te je svakoj zemlji ostavljeno da sama definira kriterije, pravila i procedure koje se odnose na reprezentativnosti socijalnih partnera.

Shodno tome predlažemo da se za utvrđivanje reprezentativnosti udruženja poslodavaca propišu kvalitativni kriteriji, kao što su broj zaposlenih u udruženju, poslovni prostor, potpisani kolektivni ugovori, period djelovanja i sl.

Nedostatak jasne procedure za određivanje kriterija reprezentativnosti uključuju rizik ozbiljnosti reprezentativne organizacije kao i rizik političke pristranosti. Prilikom utvrđivanja kriterija Međunarodna organizacija rada insistira na tri principa koji se odnose i na sindikate i na poslodavce. MOR insistira na tome da kriteriji budu *objektivni*, da su *prethodno utvrđeni*, te da su *precizni*.

Kako se ne bi desilo da organizacije koje predstavljaju poslodavce ne bi bile nekompetente, slabe i „nerepresentativne“, države utvrđuju kriterije reprezentativnih organizacija. Ukoliko kriteriji nisu jasno utvrđeni postoji opasnost da radnike i poslodavce predstavljaju organizacije koje ne predstavljaju najveći broj poslodavaca.

Zakoni u mnogim zemljama EU propisuju kvantitativni i kvalitativni kriteriji za utvrđivanje reprezentativnosti. Kao kvalitativni kriteriji navode se kriteriji koji se odnose na kapacitete organizacija socijalnih partnera kao što su:

- broj i stručna edukacija profesionalno zaposlenih u udruženju, te broj zaposlenih i članova koji su uključeni u aktivnosti vezano za socijalni dijalog;
- potreban prostor za rad i teritorijalno djelovanje;
- podsticanje potpisivanja kolektivnih ugovora,
- pridruživanje međunarodnim organizacijama poslodavaca
- broj sastanaka sa članovima vezano za društvena pitanja (informativni i konsultativni)
- publikacije: cirkularna pisma, pisma, informativni bilteni, brošure koje su publikovane o društvenim ; web stranica o društvenim pitanjima i sl.

Kvantitativni kriteriji su: broj članova (u usporedbi sa ukupnim brojem u toj branši ili na teritoriji); broj zaposlenika koji rade kod članova (u usporedbi sa ukupnim brojem radne snage u toj branši ili na teritoriji); ukupan prihod svih članova (u usporedbi sa GDP).

Bilo bi teško pojedinačno navoditi po zemljama različite regulative koje se odnose na reprezentativnost organizacija poslodavaca i radnika. Kriteriji za reprezentativnost su različiti od zemlje do zemlje. Međutim bitno je **napomenuti da se u praksi zemalja EU pokazalo da kvantitativni kriteriji (broj članova, broj zaposlenika koji rade kod članova, ukupan prihod svih članova) nije baš pravo rješenje, te da se pojavljuju problemi prilikom utvrđivanja reprezentativnosti. S tim u vezi zemlje, a posebno zemlje u kojima je socijalni dijalog u fazama razvoja i jačanja socijalnog dijaloga, propisuju kvalitativne kriterije za utvrđivanje reprezentativnosti. Tako npr. Republika Hrvatska je u Zakonu o reprezentativnosti iz 2012. godine propisala kvalitativne uslove kao što su broj potpisanih ugovora, broj zaposlenih, broj udruženih organizacija, organizacionih jedinica i sl. Razlog za ovakvo utvrđivanje kriterija je bio upravo zato što je Hrvatska bila u periodu tranzicije, i što je vlada smatrala da treba imati veoma jake socijalne partnere.**

Imajući u vidu navedeno smatramo da su naše primjedbe opravdane te da je u interesu svih socijalnih partnera da pitanje reprezentativnosti treba riješiti na način koji smo predložili a sve u cilju da poslodavce kao nezaobilazan faktor u kreiranju poslovnog ambijenta predstavljaju jake i snažne organizacije a što je jedan i od principa MOR-a.

PRIMJEDBA NA ČLAN 14.

U članu 14. u stavu 1. iza tačke g) dodaju se tačke:

- h) popis organizovanih grupacija poslodavaca s naznakom područja u kojima one djeluju utvrđenim prema Nacionalnoj klasifikaciji djelatnosti sa propisima na osnovu kojih djeluju;
- i) popis područnih ureda u kantonima;
- j) podatke o raspoloživim prostornim i drugim materijalnim uvjetima za rad te podatke o broju zaposlenih radnika u udruženju;

Tačka h) postaje tačka k).

U članu 14. iza stava 1. dodaju se novi stavovi 2. i 3. koji glase:

(2) Ukoliko je udruženje poslodavaca kantona/opštine organizacioni dio ili je udruženo u reprezentativno udruženje poslodavaca na nivou Federacije BiH, smatra se da ispunjava uslove iz člana 13. ovog zakona, te nije potrebno da dostavlja dokaze iz stava 1. ovog člana.

(3) Reprezentativno udruženje iz stava 2. ovog člana učestvuje u tripartitnim tijelima na kantonalnom/opštinskom nivou i ima pravo:

- a) delegirati svoje predstavnike u ekonomsko socijalno vijeće na nivou kantona ili opštine i druga tijela u kojima se odvija tripartitni socijalni dijalog na tim nivoima;
- b) imenovati svoje predstavnike u druga tijela za koja je posebnim propisom ili sporazumom predviđeno učešće predstavnika udruženja poslodavaca za taj nivo;
- c) kolektivno pregovarati na nivou kantona;

Obrazloženje

Obzirom da smo proširili kriterije kroz ovu odredbu smo samo dodali dokazivanja ispunjavanja uslova kao što su popis područnih ureda, podatke o raspoloživim prostorima, broj zaposlenih u udruženju i sl. Dakle ako se utvrdi prijedlog UPFBiH vezano za uslove za reprezentativnost onda se i ova odredba treba mijenjati.

Smatramo da je potpuno nepotrebno utvrđivati reprezentativnost za kantonalna udruženja koja su organizacioni dio te u tom smislu u slučaju da je kantonalno/opštinsko udruženje poslodavaca organizacioni dio Udruženja da se smatra da ispunjava sve uslove za

reprezentativnost te da ne treba utvrđivati reprezentativnost za organizacione dijelove udruženja. Sasvim je logično ukoliko je reprezentativno udruženje na nivou FBiH da svi njegovi organizacioni dijelovi imaju reprezentativnost.

IZA ČLANA 14. DODAJE SE NOVI ČLAN 15. KOJI GLASI:

(1) Ispunjenost posebnih uslova za utvrđivanje reprezentativnosti udruženja poslodavaca iz član 14. stav 3. ovog zakona cijeni se na osnovu:

- a) rješenja o reprezentativnosti udruženja poslodavaca na nivou Federacije u koje je udruženo odnosno čiji je organizacioni dio;**
- b) potvrde da je udruženje poslodavaca čija reprezentativnost se zahtjeva organizacioni dio odnosno da udruženo u reprezentativno udruženja poslodavaca na nivou Federacije.**

(2) Ukoliko udruženje poslodavaca ispunjava uslove iz stava 1. tačke a. i b. ovog člana nadležno ministarstvo za rad kantona donosi rješenje o reprezentativnosti na zahtjev reprezentativnog udruženja Federacije.

Obrazloženje

Mišljenja smo da za kantonalna/općinska udruženja ukoliko su organizacioni dijelovi federalnog udruženja treba propisati poseban dokaz za ispunjavanje uslova za reprezentativnost a to je reprezentativnost udruženja čiji je organizacioni dio i potvrdu da je organizacioni dio tog udruženja. Na ovaj način se skraćuje postupak utvrđivanja reprezentativnosti za navedena udruženja a imajući u vidu dosadašnju praksu da ministarstva na kantonima nisu imali precizno definisane ove odredbe te da se otvaralo pitanje tumačenja ovih odredbi. Smatramo da ovim zakonom ovu materiju treba precizno i jasno definisati. Na ovaj način kako je predložilo UPFBiH kantonalna ministarstva neće imati dilemu koje dokaze prilažu kantonalne/općinske organizacije koji su organizacioni dio reprezentativnog udruženja.

PRIMJEDBE NA POGLAVLJE „POSTUPAK UTVRĐIVANJA REPREZENTATIVNOSTI“

Predlažemo da se odredbe 15. i 16. predloženog teksta mijenjaju i da se dodaju nove odredbe odnosno novo poglavlje koje glasi:

POSTUPAK UTVRĐIVANJA REPREZENTATIVNOSTI

Član 16.

- (1) Reprerentativnost sindikata kod poslodavaca utvrđuje poslodavac na zahtjev sindikata, u skladu sa ovim zakonom.
- (2) O zahtjevu iz stava 1. ovog člana poslodavac odlučuje rješenjem na osnovu podnijetih dokaza o ispunjavanju reprerentativnosti, u roku od 15 dana od dana podnošenja zahtjeva.
- (3) Ukoliko poslodavac u ostavljenom roku iz stava 2. ovog člana nije utvrdio reprerentativnost, sindikat može da podnese zahtjev za utvrđivanje reprerentativnosti Odboru za utvrđivanje reprerentativnosti sindikata i udruženja poslodavaca (u daljem tekstu: Odbor).
- (4) Reprerentativnost iz stava 3. ovog člana na prijedlog Odbora utvrđuje ministar za rad.

Član 17.

Reprerentativnost sindikata odnosno udruženja poslodavaca na teritoriju Federacije, odnosno područja kantona, oblasti ili grani na zahtjev zainteresiranih strana a na prijedlog Odbora, utvrđuje federalno, odnosno kantonalno ministarstvo nadležno za rad u skladu sa ovim zakonom.

Član 18.

- (1) Postupak utvrđivanja reprerentativnosti prema odredbama ovog zakona provodi Odbor.
- (2) Odbor čine po tri predstavnika Vlade Federacije odnosno kantona (u daljem tekstu: Vlada), reprerentativnog sindikata i reprerentativnog udruženja poslodavaca koji imaju najveći broj članova, koji se imenuju na četiri godine.
- (3) Predstavnike Vlade imenuje Vlada Federacije, odnosno kantona na prijedlog ministra, a predstavnike sindikata i udruženja poslodavaca imenuju reprerentativni sindikati i udruženje poslodavaca oragnizovanih na nivou Federacije odnosno kantona.
- (4) Administrativno - stručne poslove za Odbor obavlja ministarstvo nadležno za rad na nivou Federacije odnosno kantona.
- (5) Članstvo u Odboru po pravilu će odražavati ravnopravnu zastupljenost polova.

Član 19.

- (1) Zahtjev za utvrđivanje reprerentativnosti u smislu čl. 5. i 13. ovog zakona sindikat, odnosno udruženje poslodavaca, podnosi Odboru.
- (2) Uz zahtjev se podnosi dokaz o ispunjavanju uslova reprerentativnosti u skladu sa odredbama ovog zakona.
- (3) Ukupan broj zaposlenih i poslodavaca na teritoriji Federacije, odnosno u kantonu, oblasti ili grani utvrđuje se na osnovu podataka Zavoda za statistiku, odnosno drugog

organa koji vodi odgovarajuću evidenciju, koje nadležno ministarstvo pribavlja službenim putem.

(4) Ukupan broj zaposlenih kod poslodavca utvrđuje se na osnovu potvrde poslodavca.

(5) Poslodavac je dužan da na zahtjev sindikata izda potvrdu o broju zaposlenih.

Postupak po zahtjevu za utvrđivanje reprezentativnosti

Član 20.

(1) Postupak za utvrđivanja reprezentativnosti sindikata i udruženja poslodavaca na teritoriju Federacije, kantona i djelatnosti vodi Odbor.

(2) Odbor utvrđuje da li su zahtjev i dokazi podnijeti u skladu zakonom.

(3) Podnosilac zahtjeva dužan je da na zahtjev Odbora dostavi i pristupnice sindikatu, odnosno sporazume i druge dokaze o pristupanju poslodavaca udruženju poslodavaca.

(4) Podnosilac zahtjeva dužan je da u roku od 15 dana otkloni nedostatke, ako uz zahtjev nisu podnijeti dokazi u skladu sa zakonom.

(5) Zahtjev se smatra urednim i blagovremenim ako podnosilac zahtjeva otkloni nedostatke u roku utvrđenom u stavu 4. ovog člana.

(6) Odbor može raditi i usvajati prijedlog ako je na sednici prisutno najmanje dve trećine ukupnog broja članova Odbora.

(7) Odbor usvaja prijedlog većinom glasova od ukupnog broja članova Odbora s tim da svaki predstavnik u odboru mora imati jedan glas.

Član 21.

Ministar na prijedlog Odbora donosi zaključak o odbacivanju zahtjeva:

a) ako je sindikat kod poslodavca podnio zahtjev prije podnošenja zahtjeva za utvrđivanje reprezentativnosti poslodavcu, odnosno prije isteka roka iz člana 16. ovog zakona;

b) ako podnosilac zahtjeva ne otkloni nedostatke u roku utvrđenom u članu 20. ovog zakona.

Član 22.

(1) Ministar je dužan da donese rješenje o utvrđivanju reprezentativnosti sindikata, odnosno udruženja poslodavaca, na prijedlog Odbora, ako su ispunjeni uslovi o reprezentativnosti utvrđeni ovim zakonom.

(2) Rješenje iz stava 1. ovog člana donosi se u roku od 15 dana od dana podnošenja zahtjeva, odnosno od dana otklanjanja nedostataka u smislu člana 20. ovog zakona.

(3) Ministar donosi rješenje o odbijanju zahtjeva, na prijedlog Odbora, ako sindikat, odnosno udruženje poslodavaca, ne ispunjava uslove reprezentativnosti utvrđene ovim zakonom.

(4) Protiv rješenja iz st. 1. i 3. ovog člana može se pokrenuti upravni spor.

Član 23.

- (1) Ministar može da zahtijeva od Odbora preispitivanje prijedloga o utvrđivanju reprezentativnosti, u roku od osam dana od dana dostavljanja prijedloga, ako ocijeni da nisu utvrđene sve činjenice bitne za utvrđivanje reprezentativnosti.
- (2) Odbor je dužan da se izjasni o zahtjevu iz stava 1. ovog člana i dostavi konačan prijedlog ministru u roku od tri dana od dana dostavljanja zahtjeva za preispitivanje prijedloga Odbora.
- (3) Ministar je dužan da postupi po prijedlogu iz stava 2. ovog člana i donese rješenje u smislu člana 22. ovog zakona.

Član 24.

Na postupak u vezi sa utvrđivanjem reprezentativnosti sindikata odnosno udruženja poslodavaca koji nije uređen ovim zakonom shodno se primjenjuje Zakon o upravnom postupku.

OBRAZLOŽENJE za članove 16-24.

Predlažemo uvođenje odbora za postupka utvrđivanja reprezentativnosti. Odbor čine po tri predstavnika Vlade Federacije odnosno kantona, reprezentativnog sindikata i reprezentativnog udruženja poslodavaca koji imaju najveći broj članova, koji se imenuju na četiri godine. Predstavnike Vlade imenuje Vlada federacije, odnosno kantona na prijedlog ministra, a predstavnike sindikata i udruženja poslodavaca imenuju reprezentativni sindikati i udruženje poslodavaca oragnizovanih na nivou Federacije odnosno kantona.

Uvođenje odbora za utvrđivanje reprezenativnosti ima za cilj da se postupak reprezentativnosti sprovodi na transparentan i neovisan način.

PRIMJEDBA NA ČLAN 17.

Član 17. koji sada postaje postaje član 25. mijenja se i glasi:

Član 25.

(Ovlaštenja reprezentativnih sindikata i udruženja poslodavaca)

(1) Udruženje poslodavaca odnosno sindikat kome je utvrđena reprezenativnost u skladu sa ovim zakonom ima pravo:

- a) **da delegira svoje predstavnike u ekonomsko socijalna vijeća formirana za područje Federacije i na nivou kantona;**
- b) **zastupa svoje članove pred organima vlasti i drugim institucijama odnosno pravnim licima;**
- c) **kolektivno pregovarati i zaključivati kolektivne ugovore;**

- d) Imenovati svoje predstavnike u bipartitna i tripartitna tijelima za koje je posebnim propisom ili sporazumom predviđeno učešće predstavnika organa vlasti, udruženja poslodavaca i sindikata;
- a) imenovati svoje predstavnike i u druga tijela u kojima se odvija socijalni dijalog;
- b) i na druga prava u skladu sa zakonom.

(2) Ako se u postupku utvrđivanja reprezentativnost u skladu sa ovim zakonom utvrdi reprezentativnost za više udruženja odnosno sindikata koji djeluju na tom nivou, broj predstavnika u tripartitnim tijelima imaju srazmjerno broju zaposlenih u članicama.

Objasnenje

Predložena odredba je definisana na veoma uopšten naćin. Prepisana je samo iz Zakona o radu ćlan 131. Obzirom da se donosi potpuno novi zakon koji definira reprezentativnost smatramo da ipak u ovoj odredbi treba preciznije i jasnije definisati prava reprezentativnih sindikata odnosno udruženja poslodavaca, kako je predloženo.

Također, potrebno je u zakonu definisati situaciju kada se utvrdi više reprezentativnih udruženja odnosno sindikata. Imajući u vidu da postoje situacije u praksi da reprezentativnost može imati više organizacija svakako se treba definisati njihovo ućeše u tripartitnim tijelima. Ovakve odredbe poznaju sve države EU. Stoga predlažemo da u tripartitnim tijelima imaju srazmjernan broj zaposlenih u ćlanicama odnosno ćlanica.

Ćlanovi 18-24. postaju ćlanovi 26-31.

ĆLAN 24. POSTAJE ĆLAN 32.

U postojećem ćlanu 24. koji sada postaje ćlan 32. iza stava 1. dodaje se novi stav (2) koji glasi:

- (2) Kantonalna ministarstava za rad dužna su federalnom ministarstvu rada dostaviti kopije rješenja o reprezentativnosti kantonalnih reprezentativnih sindikata.**

Stavovi 2., 3., 4. i 5. postaju stavovi 3., 4., 5. i 6.

Objasnenje

Predlažemo da se definiše da su Kantonalna ministarstava za rad dužna su federalnom ministarstvu rada dostaviti kopije rješenja o reprezentativnosti kantonalnih reprezentativnih sindikata. Ovo iz razloga kako bi se zaista imala jedinstvena evidencija na nivou FBIH.

ĆLAN 25. POSTAJE ĆLAN 33.

U postojećem ćlanu 25. koji postaje ćlan 33. iza stava 1. dodaje se novi stav (2) koji glasi:

(2) Kantonalna ministarstava za rad dužna su federalnom ministarstvu rada dostavljati kopije rješenja o reprezentativnosti kantonalnih reprezentativnih udruženja poslodavaca.

Stavovi 2., 3., 4. i 5. postaju stavovi 3., 4., 5. i 6.

Obrazloženje

Kao i za prethodni član. Odredba sadržana u prijedlogu ministarstva i naša izmjena je obaveza kao i za sindikat kantonalnih ministarstava za rad da federalnom ministarstvu rada dostavljaju kopije rješenja o reprezentativnosti kantonalnih reprezentativnih udruženja poslodavaca. Isto zbog jedinstvene baze podataka. UPFBiH zaista ne vidi niti jedan razlog zbog čega ova odredba ne bi bila usvojena.

IZA ČLANA 25. KOJI POSTAJE ČLAN 33. DODAJE SE NOVI ČLAN 34. KOJI GLASI:

Član 34.

(Javnost registra)

(1) Registar reprezentativnih sindikata i udruženja poslodavaca iz člana 32. i 33. je javan.

(2) Svako može izvršiti uvid u registar u skladu sa Zakonom o zaštiti ličnih podataka i Zakonom o slobodi pristupa informacijama.

Obrazloženje

Predlažemo da se uvodi princip javnosti registra, te da to treba definisati u zakonu jer je registar udruženja svakako javan pa zašto ne bi bio i registar reprezentativnih udruženja javan.

Odredbe predloženog teksta zakona 26-31. postaju odredbe 35-40.